

Дзесяць год.

Ад палуб залатых і прастору жалезных
І ад роспачы дзікай трывожных гудкоў
Я прынёс прывітанне пачуцьцю міценскім
І цнатаўшую радасць май вяслою.
Дзесяць год маладых і міценскіх, як песьни,
І піснамі сэрцу ў грудзі стала чесна.
Б'еана пульс кіпучы жыццёвую струны!
Веру ў песьні сваю і ў жыццёвую сіну,
Абдулай у нас Каstryчнік між творчых падзея.
Хай-жа сельня на холадам прагнай матіл,
А вясной і вясельлем квітне наш дзень!

Б. МАРАКОЙ.

Семнаццаты
і дваццаць сёмы.

Семнаццаты.
Вайна.
Ірамові тронныя—
«Отечество» гарыць...
Расіюшка!
Расіюшка каронная,
Капец тваі пары.

Семнаццаты
І дваццаць сёмы.
Дзесятак год
Гісторыю нісім мы.
А быцца вог
Угора Ішчу гартали
Староні
першую,
другую.
Ватры навокала състасі.
Гудок
трыўожка
гүй.

Семнаццаты.
І трохуі каледы
Старыя вікоў.
Народ бро
сам лёс свой
і піша—
свой закон.
Хто хоча ў праду верыць,
Адкін багоў грэхі,
Гань хрыстову ару
У архі.

і зру ўсю піта
У адказын бурии час,
Узъянішы голаў ўыша,
Каstryчнікам начау.

Дваццаць век
І дзесяцьсці семнаццатага
Нікі вырас,
вырас чалавек!
І выразіўшай сталіста.
І ён іде.
Каstryчнікам асьвечанай дарогай,
А чырвонай—хвалі кохны дзень
Сыдруе чорныя парогі.
Хоць наслыла венер хмары,
Туман агортвае лясы,
А толькі-ж спрару камунара
На кіе сны!

В. Станіцкі.

З ВЕРШАУ ЗАХОДНЯЙ БЕЛАРУСІ.

Вастрожны кветнік.

Дзе ад топая лісціці сабрыйскіх
Ліускаецца бархату цепь,—
З набільных кагелей съязнікістых,
Лік вісковага пісні грабен,
Зроблен кветнік. У дзень
Бызмачыч чылікі, махнаты мухі,
І пымраходзі над ім матыкы,
А єфірны крыжілаку рухі,
Як ад съечкі міціцы агаль.

Тады мне ўсіхіцаха неба,
Шум травы залінічных піў.
У таткі міг мне пічога на треба:
Я красы чую ў сорцы прымі.
Чую рокат вічнай парою.
Жабу крохт налягаў—салот,
Да ў крываных зіпіні зарою,
Усіхіцаща міла чарот.

Міхась Салагуб.

Пасынкі прагулкі, серада 22-VI-27 г.

Саргей Дароні.

Міхась Салагуб.

АНТОЛЬ ВОЛЬНЫ.

Антон Савіцкі*).

(Аповесць).

Паліцыя шунае відомага рабаўніка Савіцкага. Савіцкі рыхтуе нарад на абшарнай Сілагорава і Імбрыкіага, якія на паліўні сібы насымілі ад забілі селіні Загонава. Невядома да зынне абарыкім Імбрыкі. Сілагорава ўсе ў горад за домовага тайной паліцыі. Разам з ім у нун, якія выйлісі, адзе стварылі дзірвінай нарады Амінік, які, дадаваючы сібы звільнішчах Савіцкага, абіце да зынне на Пензенскую. Тайна паліцыя дзірвініла че ў сене чаргу. Савіцкі са сваю міблішыні сібрам Рыгорам (шучу «руки паліцыі»).

Грыша!.. з дзякорам у голаст
адказаў Савіцкі.—Шу, а як жа ты,
якія мы дзімамагае панскімі грамікамі?
— Кронлі ў моры!

Савіцкі задумалася, але не адказаў
вічнога...

— Ну, добра, Антон, ты не зважай
на гуты слова! Ты-же ведаен: а кажу
заудзіл тое, што на душы.

— Я рад гутаму, Грыша,—адказаў
Савіцкі.

— І ёнчэ пра адно я ханду нага
варыць а табою, Антон,—наморчыч
шы бровы, сур'ёзна сказаў Дзяміда.

— Ну, Грыша—вылікай на піч

расыў Савіцкі.

— Гэта вось абы чым.. Ты казаў абы
лесе. Калі лес шуміць і сильваш—нам
веселі, калі нахмуры лес—нам сун
на. Слухай, Антон, калі нас усіх па
раінамі з дрэвамі гутага лесу, дым
ты—найвышнейшы ад нас,—ты перши
адчавесім ведар, ты, якія дзіўны згра
бішусі ў алонічні час; разам з гуты
усе мы сталі трывожны. Скажы,
Антон,—дзяй казаў Дзяміда,—наміто
ты начаў у алонічні час пісці запіскі
з падарожнікамі ад паніхілістах.
Кому гута?

— Але, якія дзіўны згра
бішусі ў алонічні час; разам з гуты
усе мы сталі трывожны. Скажы,
Антон,—дзяй казаў Дзяміда,—наміто
ты начаў у алонічні час пісці запіскі
з падарожнікамі ад паніхілістах.

— Але, якія дзіўны згра
бішусі ў алонічні час; разам з гуты
усе мы сталі трывожны. Скажы,
Антон,—дзяй казаў Дзяміда,—наміто
ты начаў у алонічні час пісці запіскі
з падарожнікамі ад паніхілістах.

— Але, якія дзіўны згра
бішусі ў алонічні час; разам з гуты
усе мы сталі трывожны. Скажы,
Антон,—дзяй казаў Дзяміда,—наміто
ты начаў у алонічні час пісці запіскі
з падарожнікамі ад паніхілістах.

— Але, якія дзіўны згра
бішусі ў алонічні час; разам з гуты
усе мы сталі трывожны. Скажы,
Антон,—дзяй казаў Дзяміда,—наміто
ты начаў у алонічні час пісці запіскі
з падарожнікамі ад паніхілістах.

— Але, якія дзіўны згра
бішусі ў алонічні час; разам з гуты
усе мы сталі трывожны. Скажы,
Антон,—дзяй казаў Дзяміда,—наміто
ты начаў у алонічні час пісці запіскі
з падарожнікамі ад паніхілістах.

— Але, якія дзіўны згра
бішусі ў алонічні час; разам з гуты
усе мы сталі трывожны. Скажы,
Антон,—дзяй казаў Дзяміда,—наміто
ты начаў у алонічні час пісці запіскі
з падарожнікамі ад паніхілістах.

— Але, якія дзіўны згра
бішусі ў алонічні час; разам з гуты
усе мы сталі трывожны. Скажы,
Антон,—дзяй казаў Дзяміда,—наміто
ты начаў у алонічні час пісці запіскі
з падарожнікамі ад паніхілістах.

— Але, якія дзіўны згра
бішусі ў алонічні час; разам з гуты
усе мы сталі трывожны. Скажы,
Антон,—дзяй казаў Дзяміда,—наміто
ты начаў у алонічні час пісці запіскі
з падарожнікамі ад паніхілістах.

— Але, якія дзіўны згра
бішусі ў алонічні час; разам з гуты
усе мы сталі трывожны. Скажы,
Антон,—дзяй казаў Дзяміда,—наміто
ты начаў у алонічні час пісці запіскі
з падарожнікамі ад паніхілістах.

— Але, якія дзіўны згра
бішусі ў алонічні час; разам з гуты
усе мы сталі трывожны. Скажы,
Антон,—дзяй казаў Дзяміда,—наміто
ты начаў у алонічні час пісці запіскі
з падарожнікамі ад паніхілістах.

— Але, якія дзіўны згра
бішусі ў алонічні час; разам з гуты
усе мы сталі трывожны. Скажы,
Антон,—дзяй казаў Дзяміда,—наміто
ты начаў у алонічні час пісці запіскі
з падарожнікамі ад паніхілістах.

— Але, якія дзіўны згра
бішусі ў алонічні час; разам з гуты
усе мы сталі трывожны. Скажы,
Антон,—дзяй казаў Дзяміда,—наміто
ты начаў у алонічні час пісці запіскі
з падарожнікамі ад паніхілістах.

— Але, якія дзіўны згра
бішусі ў алонічні час; разам з гуты
усе мы сталі трывожны. Скажы,
Антон,—дзяй казаў Дзяміда,—наміто
ты начаў у алонічні час пісці запіскі
з падарожнікамі ад паніхілістах.

— Але, якія дзіўны згра
бішусі ў алонічні час; разам з гуты
усе мы сталі трывожны. Скажы,
Антон,—дзяй казаў Дзяміда,—наміто
ты начаў у алонічні час пісці запіскі
з падарожнікамі ад паніхілістах.

— Але, якія дзіўны згра
бішусі ў алонічні час; разам з гуты
усе мы сталі трывожны. Скажы,
Антон,—дзяй казаў Дзяміда,—наміто
ты начаў у алонічні час пісці запіскі
з падарожнікамі ад паніхілістах.

— Але, якія дзіўны згра
бішусі ў алонічні час; разам з гуты
усе мы сталі трывожны. Скажы,
Антон,—дзяй казаў Дзяміда,—наміто
ты начаў у алонічні час пісці запіскі
з падарожнікамі ад паніхілістах.

— Але, якія дзіўны згра
бішусі ў алонічні час; разам з гуты
усе мы сталі трывожны. Скажы,
Антон,—дзяй казаў Дзяміда,—наміто
ты начаў у алонічні час пісці запіскі
з падарожнікамі ад паніхілістах.

— Але, якія дзіўны згра
бішусі ў алонічні час; разам з гуты
усе мы сталі трывожны. Скажы,
Антон,—дзяй казаў Дзяміда,—наміто
ты начаў у алонічні час пісці запіскі
з падарожнікамі ад паніхілістах.

— Але, якія дзіўны згра
бішусі ў алонічні час; разам з гуты
усе мы сталі трывожны. Скажы,
Антон,—дзяй казаў Дзяміда,—наміто
ты начаў у алонічні час пісці запіскі
з падарожнікамі ад паніхілістах.

— Але, якія дзіўны згра
бішусі ў алонічні час; разам з гуты
усе мы сталі трывожны. Скажы,
Антон,—дзяй казаў Дзяміда,—наміто
ты начаў у алонічні час пісці запіскі
з падарожнікамі ад паніхілістах.

— Але, якія дзіўны згра
бішусі ў алонічні час; разам з гуты
усе мы сталі трывожны. Скажы,
Антон,—дзяй казаў Дзяміда,—наміто
ты начаў у алонічні час пісці запіскі
з падарожнікамі ад паніхілістах.

— Але, якія дзіўны згра
бішусі ў алонічні час; разам з гуты
усе мы сталі трывожны. Скажы,
Антон,—дзяй казаў Дзяміда,—наміто
ты начаў у алонічні час пісці запіскі
з падарожнікамі ад паніхілістах.

— Але, якія дзіўны згра
бішусі ў алонічні час; разам з гуты
усе мы сталі трывожны. Скажы,
Антон,—дзяй казаў Дзяміда,—наміто
ты начаў у алонічні час пісці запіскі
з падарожнікамі ад паніхілістах.

— Але, якія дзіўны згра
бішусі ў алонічні час; разам з гуты
усе мы сталі трывожны. Скажы,
Антон,—дзяй казаў Дзяміда,—наміто
ты начаў у алонічні час пісці запіскі
з падарожнікамі ад паніхілістах.

— Але, якія дзіўны згра
бішусі ў алонічні час; разам з гуты
усе мы сталі трывожны. Скажы,
Антон,—дзяй казаў Дзяміда,—наміто
ты начаў у алонічні час пісці запіскі
з падарожнікамі ад паніхілістах.

— Але, якія дзіўны згра
бішусі ў алонічні час; разам з гуты
усе мы сталі трывожны. Скажы,
Антон,—дзяй казаў Дзяміда,—наміто
ты начаў у алонічні час пісці запіскі
з падарожнікамі ад паніхілістах.

— Але, якія дзіўны згра
бішусі ў алонічні час; разам з гуты
усе мы сталі трывожны. Скажы,
Антон,—дзяй казаў Дзяміда,—наміто
ты начаў у алонічні час пісці запіскі
з падарожнікамі ад паніхілістах.

— Але, якія дзіўны згра
бішусі ў алонічні час; разам з гуты
усе мы сталі трывожны. Скажы,
Антон,—дзяй казаў Дзяміда,—наміто
ты начаў у алонічні час пісці запіскі
з падарожнікамі ад паніхілістах.

— Але, якія дзіўны згра
бішусі ў алонічні час; разам з гуты
усе мы сталі трывожны. Скажы,
Антон,—дзяй казаў Дзяміда,—наміто
ты начаў у алонічні час пісці запіскі
з падарожнікамі ад паніхілістах.

— Але, якія дзіўны згра
бішусі ў алонічні час; разам з гуты
усе мы сталі трывожны. Скажы,
Антон,—дзяй казаў Дзяміда,—наміто
ты начаў у алонічні час пісці запіскі
з падарожнікамі ад паніхілістах.

— Але, якія дзіўны згра
бішусі ў алонічні час; разам з гуты
усе мы стал

Маленький фельетон.

«АДСТАВІЦІ».

Началось у нас з цыркам за «гусака», ды і таго, не канцаца.

Справа то вось у чым. Усе редакцыі написа праслыху ў цырку, а пропуск «Савецкай Беларусі» блесці, кажучы, звернуў рука, разбодніну падмычай, што ім нечым патаснім для нас, потым пашаў пропуск сабе ў кішонку, крутаў замасамі, і ходзіла скажа:

— Высыпі!..

Каб грабіц разумнае, аднаго розуму нала.

— Усіх хорошо, два лучше», кажа раслыхай мудрасы.

Так яно і было. Падышоў да пер-

шага другі «чын», узяў пропуск у руку, пагладзіў, начасу сънку ды й пытасца:

— Для «Савецкай Беларусі».

— Так... да «Савецкай Беларусі».

«Чын» рашыў, што пропуск можна скрыць і для узмешчання друбы

— Бадай мы лепш па-за тое пашырі,

даки за пропускам у цырку... Алеяша...

У налегіі Нар. Кам. РСІ.

Дырэктыва ўраду на выкананне.

Далей, «чын» дзе небудзь там у хатніх астравінах начасу каза:

— Я и вообще этих бумагомарок в бараші рог согну... А то в комедыю вставіт, что это обидно. Чина, звания не походят...

Началось, як бачыце, «за гусака», ды і таго канца па відадце...

Редакцыі лічыла, што у выніку пасынкове праўства ВСНГБХ ходы выкананія дырэктывы даўшы ад заміжнай адміністраційнай-гаспадарчых выдаўткаў на 15 пропускінні кіруючымі гаспадарчымі праўствамі на тэрыторыі Беларусі.

Калегі адзначыла, што у выніку пасынкове праўства ВСНГБХ ходы выкананія дырэктывы даўшы ад заміжнай адміністраційнай-гаспадарчых выдаўткаў на 15 пропускінні кіруючымі гаспадарчымі праўствамі на тэрыторыі Беларусі.

Ліквідацыя прадстаўніцтва.

Кантрольная група НК РСІ даручана скончыц працу на перасадзе прадстаўніцтва да 1-го кастрычніка. Да гэтага часу трубы скочыці праўству выкананія пасынковіні РСІ на адноснах да ўса скроціц прадпрыемства. Да гэтага працы пасынковіні РСІ на адноснах да ўса скроціц прадпрыемства. Да гэтага працы пасынковіні РСІ на адноснах да ўса скроціц прадпрыемства.

Пляцоўка для слабасціных дзяяцій.

Да юбілею Кастрычніка Паркамаковіч

— з прынансаваннем асноўнага падраздзялення

— з прынанс